

واژه ی "سنگ اشکن" در فرهنگ های لغت نظیر دهخدا و معین به معنی :

نوعی غلّه و گیاهی است که خاصیت دارویی دارد.

دهخدا می نویسد: سنگ اشکن، نام نوعی از خرماست که آن را "سنگ اشکنک خوانند. پس عنوان "سنگ اشکن" برای غار، مناسب نیست زیرا کسانی که نخستین بار به شهر ما می آیند یا خارج از جهرم به مطالعه و تحقیق می پردازند،

معانی بالا در ذهنشان متبادر می شود که با واقعیت غار که محل شکستن سنگ بوده است سازگاری ندارد.

پس بهتر است که برابر آن چه در کتاب های درسی آموزش و پرورش و سایر کتاب های معتبر، نوشته شده است، آن را :

" غار سنگ شکنان یا غار سنگ ش کن " بنامیم.

توجیه علمی و زبانی:

--- "ان" در سنگ شکنان، می تواند پسوند اسم مصدر باشد به معنی سنگ شکستن، مانند:...

راه بدان (راه بستن)، آشتی کنان (آشتی کردن)، صف شکنان (صف شکستن)

یا پسوند مکان باشد به معنی محل شکستن سنگ که در آن جا سنگ ها را برای بیرون بردن می شکستند، مانند:

گیلان: محل سکونت مردم گیل.

گرگان: محل جمع شدن گرگ ها.

هم چنین: چناران، توران، مازندران و ...

--- در تلفظ جهرمی ها و سنگ شکنان نیز "سنگ ش کن بوده و هست که شکل محاوره ای سنگ ش کن می باشد نه سنگ شکن.

پس سنگ شکنان، مفرد "سنگ ش کن" است، یعنی چند نفر در آن جا سنگ ها را می شکستند و از کوه جدا می کردند.

سنگ ش کن: شکننده ی سنگ، مفرد.

سنگ شکنان: شکنندگان سنگ، جمع.

--- در کتاب "استان شناسی فارس، پایه ی دهم، چاپ ۱۳۹۷، صفحه ی ۱۰۹ از غار سنگ ش کن جهرم یاد می کند.

--- کتاب "زیبا شهر فارس" اثر علی اطهری، صفحه ی ۴۲۸ در معرفی غار، عنوان "غار سنگ شکن" را به کار می برد.

کتاب "اثر آفرینان جهرم" نوشته ی مجیدرضا جهان مهین نیز "غار سنگ ش کن" را

برمی گزیند.

--- در مصاحبه های مدیران میراث فرهنگی و مسؤولان شهری، استانی و کشوری که در سایت ها قابل جست و جوست غار سنگ شکنان یا سنگ ش کن را بیان می دارند.

مهدی نادریا